

2016-07-01

Utrikesdepartementet
Enheten för internationellt utvecklingssamarbete
103 39 Stockholm

Ref. UD2016/09273/IU

IAS Remissvar: Policyramverk för det svenska utvecklingssamarbetet

Först vill vi tacka regeringen för ett gediget och ambitiöst policyramverk. IAS ställer sig helt bakom de övergripande perspektiven och de tematiska inriktningarna som ska styra svenskt utvecklingssamarbete, med fördel kan nämnas fokuset på konfliktförebyggande då detta är en verklighet i nästan samtliga våra verksamhetsländer och då detta är en av de fundamentala förutsättningarna för en hållbar utveckling.

Regeringens avsikt att fortsatt ta en ledande roll inom internationellt bistånd samt det fokus på samarbete med övriga internationella och nationella aktörer uppskattas. Likväl betoningen på synergier mellan de olika internationella ramverken, inklusive Sendai och DRR. Det är också positivt att det finns en strävan efter ökad samverkan mellan humanitärt och utvecklingsbistånd, vilket nämns på ett flertal ställen in ramverket. Dock saknas referenser till World Humanitarian Summit (WHS), vilket skulle komplettera bilden ytterligare. Att utbildning ges en särskild viktig roll som konfliktförebyggande är positivt och något som var en av de viktiga slutsatserna från WHS – beaktande av utbildningens roll inom humanitärt arbete.

Med beaktande av vetenskapen att vissa ytterligare förtydligande och konkretiseringar kommer göras i budgetpropositioner, instruktioner samt regleringsbrev vill IAS framföra följande, till viss mån överlappande, rekommendationer inom ramen för denna resmissrunda.

Rekommendationer

1. **Skydd för förföljda och förtryckta religiösa minoriteter, då särskilt kristna minoriteter.** Även om värnandet av religions- och övertygelsefrihet samt att etniska och religiösa minoriteter är särskilt utsatta grupper omnämns i ramverket (s 12 resp 22) så kan detta betonas starkare. Som det står skrivet nu får detta en mer perifer roll. Kristna utgör den absolut mest utsatta gruppen vilket är tydligt inom ramen för de pågående konflikterna i Mellanöstern men även i verksamhetsländer där IAS länge bedrivit verksamhet, såsom Sudan. I en anda av att fortsätta prioritera humanitära principer och överlag fokusera på mest utsatta grupper samt bredda den humanitära (och utvecklings) resursbasen till att omfatta även icke traditionella givare så är detta en viktig bit att lyfta fram.
2. **Nexus humanitärt – utveckling.** Det är, som ovan nämnts, positivt att det finns en strävan efter att hitta samverkan mellan humanitärt- och utvecklingsbistånd. Det är också positivt att humanitärt bistånd fått ett eget

kapitel (kap 5) i ramverket. Dock kvarstår en hel del frågetecken om hur detta praktiskt ska gå till väga. Sverige är en humanitär stormakt och har ett stort inflytande i FN-organisationer (då kanske särskilt OCHA, WFP, UNICEF och UNHCR på det humanitära området) och här bör Sverige mer aktivt kunna ta en ledande roll och ge vägledning om hur detta ska gå till. Detta är också viktigt som ett led i uppföljningen efter WHS, se ovan kommentar om att inkludera WHS roll för synergier mellan olika ramverk. Som implementerande organisation ställs vi alltjämt inför denna fråga – hur definierar vi vad som är humanitärt resp utvecklingsbistånd? IAS är en s.k. 'multi-mandated' organisation som jobbar i hela utvecklingsspektrumet och vi arbetar aktivt med denna frågeställning. För oss är det kontexten som är avgörande. Men också vilka finansieringsformer som finns att tillgå. Här finns mer jobb att göra och vi skulle med fördel se tydligare ställningstaganden från Sverige och andra internationella givare.

3. **Betoning på civilsamhälle/NGOs visavi FNs roll i genomförandet av biståndsinsatser.** Sverige är en stark FN-sympatisör och arbetar aktivt med att försöka få det multilaterala att fungera. Ramverket är överlag präglad av detta perspektiv. Även om betydelsen av civilsamhälleorganisationer omnämns på ett flertal ställen så skulle det mer aktivt kunna lyftas fram; särskilt beträffande genomförandet av biståndsinsatser där civilsamhälleorganisationers/NGOs betydelse helt hamnar i skymundan för FN. Här är det också viktigt, också mot bakgrund av ovan punkt om samverkan mellan humanitärt- och utvecklingsbistånd och diskussionerna kring Grand Bargain (bl a mångåriga humanitära finansieringsformer, minskade rapporteringskrav etc) att betona att det måste finnas en 'level playing field' mellan FN och civilsamhälleorganisationer/NGOs. Idag ställs det mycket högre krav på rapportering, uppföljning etc på civilsamhälleorganisationer/NGOs än FN samt tillgången och utrymmet till finansiella medel och instrument är betydligt mindre för civilsamhälleorganisationer/NGOs än FN (jfr landfonder med CERF, kärnstöd etc), trots att de förra är de som alltjämt står för merparten av genomförandet av biståndsinsatser på plats.
4. **Reformering av det multilaterala systemet.** I ramverket omnämns Sveriges målsättning att utöva inflytande i det multilaterala systemet, särskilt FN. Detta kan dock betonas än starkare och att en reformering av FN är viktigt för genomförandet av en hållbar utveckling, fred och säkerhet samt ett fortsatt principiellt humanitärt bistånd.

Återigen, tack för ett gediget arbete och hoppas att våra synpunkter är väl mottagna.

Vänligen och å IAS vägnar,



Daniel Zetterlund
Chief Executive Officer
International Aid Services